

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205719
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8417205719.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: 2. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom 059 60 C. B. XXXXX, XXX XX D. C., 3. D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX F., 4. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX I., 5a. J. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C.-C. B. L.X, 5b. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, I., 6/ N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. M. N. XX, žalobcovia v 2., 3. a 6. rade zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., so sídlom Dostojevského 3313, 058 01 Poprad, IČO: 36 858 935 proti žalovaným: 1. C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/X, O., 2. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, I., 3. Obec O., O. XX, XXX XX O., zastúpená JUDr. Tomášom Tauberom advokátom so sídlom Stará cesta 6, 052 01 Spišská Nová Ves, o žalobe na obnovu konania s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/24/2017-105 zo dňa 08.10.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Pokračuje v konaní namiesto doterajšej žalobkyne v 5. rade R. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, pôvodne bytom H. XXX/X, I., s jej právnymi nástupcami 5a. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C. - C. B. L.X a 5b. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, I..

II. Potvrdzuje rozsudok.

III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

„I. Súd žalobu na obnovu konania zamietla.

II. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznáva.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na zásadu Občianskeho zákonníka, že stavba nie je súčasťou pozemku (aedificatio non solo cedit, superficies non solo cedit). Vypustením zásady superficies solo cedit v prípade stavieb sa vlastníkom pozemku nestáva automaticky vlastníkom stavby postavenej na tomto pozemku, a preto dôvod vzniku vlastníckeho práva k stavbe treba skúmať nezávisle od vlastníctva pozemku, a teda vlastníkom stavby môže byť niekto iný ako vlastníkom pozemku. Samotná zásada, že stavba nie je súčasťou pozemku má za následok, že pozemok a stavba na ňom postavená sú dve rôzne veci v právnom zmysle a napriek faktickému spojeniu jedna nie je právne spojená s druhou a každá z nich môže mať samostatný právny osud. Vzhľadom k uvedenému podľa súdu prvej inštancie neobstojí tvrdenie žalobcov, že obdobný režim ako rodinný dom musí mať aj pozemok a že pozemok a rodinný dom tvoria funkčný celok. Na základe uvedeného považoval za zrejmé, že rozhodnutie predložené žalobcami sa netýka predmetu pôvodného konania a ako také nemôže privodiť zmenu ani zrušenie pôvodného

rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/14/2005-136 týkajúceho sa pozemku parcely P. F. č. XXX, k. ú. O.. V tomto súd prvej inštancie dal za pravdu žalovaným v 1. a 2. rade, ktoré vo svojom vyjadrení uviedli, že podľa nich pokiaľ má byť novým dôkazom skutočnosť, že sa žalobcovia stali vlastníkami rodinného domu, a preto by im malo byť súdom priznané aj ich právo k pozemku pod domom, tak toto tvrdenie nie je relevantným dôkazom v spore sp. zn. 2C/14/2005 a ani dôvodom na obnovu konania. A taktiež súd súhlasil s argumentom žalovaného v 3. rade, že ani jedna zo strán nenavrhol v pôvodnom konaní riešiť majetok žalobcov komplexne. Nakoľko mal súd prvej inštancie za to, že neboli splnené podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, žalobu na obnovu konania I. výrokom zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď vzhľadom na zamietnutie žaloby boli v spore v celom rozsahu úspešní žalovaní v 1. až 3. rade, ktorí si však náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu im žiadne preukázateľné trovy nevyplyvajú, preto im náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom poukázali na to, že právnym základom sporu v danom prípade je reštitučný nárok právneho predchodcu žalobcov, ktorým bol na základe zákonov, ktorými odnimali a konfiškovali majetok Nemcom, Maďarom a kolaborantom, skonfiškovaný dom s pozemkom, teda funkčný stavebný celok, rodinný dom na parcele P. č. XXX a pozemok pod domom v k. ú. O., pričom právny predchodca žalobcov nikdy nespĺňal zákonné dôvody na konfiškáciu majetku, keďže nebol nemeckým občanom ale občanom USA. Podľa odvolateľov v dôsledku nesprávneho právneho postupu súdov v predchádzajúcich konaniach došlo k rozdeleniu tohto jednotného spoločného reštitučného nároku uplatneného právnymi predchodcami žalobcov na vydanie rodinného domu súp. č. XX na parcele P. č. XXX v k. ú. O. na dva samostatné nároky, a tým došlo k rozdeleniu nehnuteľnosti ako funkčného celku na dom a pozemok, pričom každý bol posudzovaný v inom právnom režime. Sú toho názoru, že keďže išlo o jeden reštitučný nárok uplatnený v zmysle zákona č. 229/1991 Zb., nemožno posudzovať súčasný právny stav podľa ustanovenia § 25 v spojení s § 562 a nasl. Občianskeho zákonníka tak, ako to urobil prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí. Pôvodným nárokom právneho predchodcu žalobcov bolo uplatnenie nároku v zmysle reštitučných zákonov a iba v dôsledku chýb konania došlo k rozdeleniu jedného uplatneného reštitučného nároku na vrátenie domu a pozemku na samostatné konania, a teda oddelenie reštitučného nároku na pozemok pod domom a rodinný dom. Práve v rámci obnovy konania bol priestor na nápravu týchto chýb a na nápravu krivd spôsobených predchádzajúcim režimom, pričom takéto rozhodnutie vyvoláva nové krivdy, nehľadiac na to, že celé konanie trvá viac ako 30 rokov. V dôsledku vyššie uvedených skutočností žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že vyhovie žalobe a povolí obnovu konania.

5. K odvolaniu sa vyjadrili žalované v 1. a 2. rade, ktoré sa stotožnili s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Podľa ich názoru, pokiaľ žalobcovia považujú rodinný dom a pozemok ako funkčný stavebný celok, štát od začiatku nemal viesť dva súdne spory, ktoré ich hlboko zasiahli a ťahajú sa neuveriteľných 30 rokov a na základe vydržania mali ostať majiteľmi celého funkčného stavebného celku, teda rodinného domu aj pozemku. Pokiaľ má byť novým dôkazom, že právny predchodca žalobcov bol občanom USA, mal si tento nárok využiť v období, keď mu majetok odobrali. Ich rodičia nadobudli pozemok a rodinný dom legálnou cestou, za obidve nehnuteľnosti zaplatili kúpnu cenu, predmetné nehnuteľnosti užívali v dobrej viere vyše 50 rokov a len nedôslednosťou štátu, resp. obce, kedy nebolo zapísané ich vlastnícke právo k rodinnému domu v katastri nehnuteľností, vznikla táto situácia, a to bez akéhokoľvek doškodenia. Podotkli, že žalobcovia nedisponovali takým dôkazom, na základe ktorého by bolo možné povoliť obnovu konania. Žalobcovia si zmýlili inštitút obnovy konania s inštitútom dovolania, kedy obnova konania sa povoľuje na základe skutočností, ktoré nemohli byť použité v konaní na 1. stupni, pričom v dovolaní sa skúma výlučne právna stránka a nie skutková. Ak žalobcovia chceli vytykať pochybenia súdu prvej inštancie v konaní, ktoré navrhovali obnoviť, mali ich vytykať oveľa skôr a to v rámci lehoty na podanie dovolania. Navrhli potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať žalovanej v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná v 3. rade sa k odvolaniu nevyjadrila.

7. K vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade podala repliku žalobkyňa v 1. rade. Uviedla, že rodinný dom spolu s pozemkom boli majetkom jej starého otca, ktorý ho poctivo nadobudol. Predmetnú nehnuteľnosť

v celku dal k dispozícii obci za účelom zriadenia pošty (viď právoplatné a nespochybniteľné dôkazy). Starý otec vlastnil v obci viac nehnuteľností, takže bol ochotný obci pomôcť. Po vystaňovaní pošty do iných priestorov v nehnuteľnosti ostal bývať bývalý pracovník pošty a taktiež bývalý predseda národného výboru (otec žalovaných v 1. a 2. rade). Nakoľko bol aktívny komunista a socialistické zriadenie takýmto ľuďom umožňovalo nadštandardné výhody, títo aj napriek nepretržitej aktivite jej rodiny predmetný rodinný dom odmietali opustiť, a tak z úplne neznámych dôvodov tvrdia, že dom kúpili. Je len na pováženie súdu, ako to bolo možné, keďže dom vrátane pozemku mal právoplatného vlastníka a s predmetnou nehnuteľnosťou nebolo možné nakladať. Žalované v 1. a 2. rade tvrdia, že pozemok zakúpili, avšak v právoplatnom rozhodnutí súdu (na základe ich tvrdení) sa konštatuje, že pozemok vydržali. Je len na zváženie a zamyslenie súdu, či pozemok pod cudzím domom sa dá vydržať dobromyseľne a v dobrej viere. Pozemok predchodcovia žalovaných najskôr užívali ako nájomcovia a následne za veľmi záhadných okolností za starostovania bývalého starostu (domnieva sa, že sa tak stalo v čase plynofikácie obce, kedy sa v tom čase manipulovalo aj s inými pozemkami) bol pozemok prepísaný na rod. B.. Následne (domnieva sa, že protiprávne) bol pozemok prepísaný aj v katastri nehnuteľností. Predmetný rodinný dom (aj napriek enormným snahám bývalých aktérov tejto kauzy) nikdy nemohol byť prepísaný v katastri nehnuteľností, nakoľko nehnuteľnosť mala stále právoplatného vlastníka (jej starý otec aktívne blokoval tento chystaný podvod). Čiže tvrdenie žalovaných v 1. a 2. rade sa nezakladá na pravde, keď tvrdia, že sa na tento akt prepisu nejako „nedopatrením“ zabudlo. Dodala, že nijakým spôsobom sa nechce dotknúť žalovaných v 1. a 2. rade, pretože nemôžu za to, ako a za akých okolností ich otec nadobudol cudzí majetok.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

9. V priebehu odvolacieho konania právny zástupca žalobcov oznámil, že žalobkyňa v 5. rade zomrela XX.XX.XXXX, o čom predložil kópiu úmrtného listu (č. I. 149-150 spisu).

10. Odvolací súd dopytom na dedičské oddelenie Okresného súdu Poprad zistil, že po pozostalej žalobkyni v 5. rade ako poručiiteľke bolo vedené dedičské konanie pod sp.zn. 20D/95/2022, Dnot 177/2022, ktorého účastníkmi boli J. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C. - C. B. X a M. K., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX/X, I.. Dedičské konanie sa skončilo vydaním uznesenia zo dňa 27.09.2022, na základe ktorého došlo k schváleniu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva účastníkmi dedičského konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.09.2022.

11. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

12. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

13. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

14. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd po zistení okruhu dedičov v zmysle ustanovenia § 63 ods. 2 CSP rozhodol, že bude pokračovať v tomto spore s dedičmi po žalobkyni v 5. rade, a to J. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C., C. B. X ako žalobcom v 5a. rade a M. K., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX/X, I. ako žalobcom v 5b. rade.

15. Odvolací súd sa následne zaoberal podaným odvolaním voči rozsudku súdu prvej inštancie a posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko

s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05)

16. V súvislosti s odvolacou námietkou o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné rozumieť výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 ods. 1 CSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov nevyplynuli, ani inak v konaní nevyšli najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov, popr. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 192 až 194 CSP.

18. Súd prvej inštancie posudzoval predmetný právny spor v zmysle ust. § 228 a § 230 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „OSP“) v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu č.k. 15Co/48/2019-37 zo dňa 18.07.2019 a správne aj podľa § 413 a § 414 CSP, a to v zmysle princípu okamžitej procesnej aplikability nového procesného kódexu, zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016 (§ 470 ods. 1, 2 CSP).

19. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP, účinného v čase podania návrhu na obnovu konania (19.06.2015), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20. Podľa § 230 ods. 1 OSP, účinného v čase podania návrhu na obnovu konania (19.06.2015), návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

21. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania.

22. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medzi iným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a sú pre neho v porovnaní s pôvodným konaním nové, hoci existovali už v čase pôvodného konania a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie (§ 228 ods. 1 písm. a) O.s.p.). Procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku je podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. (§ 132 CSP), avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

23. Predmetom odvolacieho prieskumu je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu žalobcov o povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 2C/14/2005 z dôvodu, že nimi predložený nový dôkaz, ktorý nemohli použiť v pôvodnom konaní, sa netýka pôvodného konania a ako taký nemôže privodiť zmenu ani zrušenie pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/14/2005-136 z 19.11.2012, o zamietnutí návrhu.

24. Podľa súdu prvej inštancie nový dôkaz v podobe rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok, pozemkový a lesný odbor č. OU-KK-PLO-2015/000435-022-ME zo dňa 03.03.2015 (právoplatný dňa 09.04.2015) sa týkal rodinného domu súp. č. XX, evidovanom na LV č. XXX v k.ú. O. (ďalej aj ako „rodinný dom“), ktorý bol vydaný dedičom oprávnenej osoby podľa § 6 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, na rozdiel od pôvodného konania 2C/14/2005, v ktorom sa žalobcovia domáhali vyslovenia neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania vo vzťahu k pozemku parcele č. P. F. XXX evidovanom na LV č. XXX v k.ú. O. (ďalej aj ako „pozemok“) patriacemu žalovaným v 1. a 2. rade v podielovom spoluvlastníctve, teda pozemku pod rodinným domom.

25. Vychádzajúc z ust. § 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka niet pochýb o tom, že pozemky a stavby sú dve samostatné veci, keďže Občiansky zákonník vychádza z oddeleného vlastníctva k pozemkom a stavbám na nich stojacich. Odvolací súd konštatuje, že aplikovaním uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka na zistený skutkový stav prijal súd prvej inštancie správny právny záver, že predmetné nehnuteľnosti, rodinný dom a pozemok sú samostatné, od seba nezávislé veci, ktoré z hľadiska občianskeho hmotného práva netvoria funkčný celok, v ktorom by právny režim rodinného domu zodpovedal právnemu režimu pozemku. Preto, ak súd prvej inštancie dospel k záveru o neexistencii žalobcami tvrdeného dôvodu na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP, keďže rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok, pozemkový a lesný odbor o vydaní rodinného domu žalobcom sa netýka predmetu konania 2C/14/2005 a ako také nemôže privodiť zmenu ani zrušenie pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/14/2005-136 zo dňa 19.11.2012 týkajúceho sa pozemku, rozhodol správne.

26. Na vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie nič nemení, že právny predchodca žalobcov si pôvodne uplatnil svoj reštitučný nárok podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, v konaní sp.zn. 5C/154/2000 vo vzťahu k obidvom nehnuteľnostiam, teda k rodinného domu aj pozemku. Výrokom II. rozsudku sp.zn. 5C/154/2000 zo dňa 11.07.2003 Okresný súd Kežmarok vylúčil konanie o návrhu na vyslovenie neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania k pozemku, keďže prejednanie tohto nároku si vyžadovalo osobitné dokazovanie vo veci, čo umožňovalo vtedy účinné ustanovenie § 112 OSP, podľa ktorého ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

27. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že v predmetnej veci nebolo preukázané splnenie všetkých podmienok uvádzaných v ust. § 397 písm. a) CSP a to privodenie priaznivejšieho rozhodnutia vo veci z dôvodu, že predmetom pôvodného konania nebolo určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, ale určenie neplatnosti dohody o zriadení práva osobného užívania.

28. Z vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania správne a odvolacia argumentácia žalobcov nespôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaní boli úspešní, no v priebehu odvolacieho konania im žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcom ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania

nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).